

Verslag van de vergadering van de statencommissie Bestuur en Middelen van 26 januari 2004

Aanwezig:

Drs. W. Bos (voorzitter), drs. T.G.P.M. Ruijs (CDA), mw.ir. A.A. Swets (CDA), mw. A.H. Raven (CDA), drs. A.J. Ditewig (VVD), mr. H.H. Ekkers (VVD), F.J. Vos (VVD), A.J. van Bokkem (PvdA), mw.mr. K.J. Fokker (PvdA), dr. B. Levering (PvdA), drs. R.P.F. Bijkerk (GL), drs. B. Nugteren (GL), mw. G.B. van Keulen-Saenger (D66), drs. H.H. Gaaikema (D66), M. van de Groep (CU), mr. J.J.J. Streefland (CU), mw. A. Jonkers-Cornelisse (SP)

Voorts de gedeputeerden J.G.P. van Bergen, mw.mr. J.G.J. Kamp, drs. J.P.J. Lokker, dr. J. Streng

Ambtelijke delegatie: mw. H. Koninkx-Schippers, M.W.M. van Os, L.P. Kok, mw. W. Voorneman-Rikkers (notuliste Voorneman Van Weerd Notuleerbureau)

Adjunct-griffier: L.C.A.W. Graafhuis

---

1. Opening

De voorzitter opent de vergadering en heet alle aanwezigen van harte welkom.

2. Mededelingen

De voorzitter deelt mede, dat bericht van verhindering is ontvangen van mw. Van Bruggen; zij wordt vervangen door mw. Fokker.

Ter vergadering is uitgereikt:

- een uitnodiging voor de conferentie Elektronische Provincies
- het 1^e overzicht stand van zaken formatie.

Op voorstel van spreker wordt besloten tot een extra vergadering van de commissie BEM op 16 februari a.s. inzake KWATTA (15.30 - 17.30 uur). Desgevraagd antwoordt spreker, dat voor de 16^e een stuk ter zake KWATTA aan de leden wordt toegezonden. Indien de tijd dit toelaat, zal tevens van gedachten kunnen worden gewisseld over de prioritering in het statenwerkplan.

Op grond van het vorenstaande wordt agendapunt 9, stand van zaken KWATTA, afgevoerd. Spreker stelt voorts voor agendapunt 8, Renovatie Provinciehuis, af te voeren omdat dit onderwerp samenhangt met KWATTA.

De heer Ekkers wijst erop, dat in het bij de agenda gevoegde stuk ter zake slechts wordt voorgesteld dit onderwerp te koppelen aan KWATTA. Hij stelt voor dit als zodanig te besluiten. Aldus wordt besloten.

3. Concept-verslag van de vergadering van 5 januari 2004

De voorzitter deelt, op verzoek van de heer Ruijs mee, dat zijn bijdrage over de bestuurlijke herinrichting op de Heuvelrug, als bijlage aan het verslag zal worden toegevoegd (tot op heden heeft de statengriffie nog niets ontvangen).

Het verslag wordt vastgesteld.

4. Algemene rondvraag

Hiervan wordt geen gebruik gemaakt.

5. Ontwikkelingen Wgr-plus

De heer Ditewig deelt mede, dat provinciale planhiërarchie in ieder geval dient te gelden voor de toetsing van het RSP aan het Streekplan. In het huidige voorstel is het nevensgeschikt. Dit betekent, dat bij acceptatie het werkgebied van de provincie zich beperkt tot de 'randen'. Gelet op de G26 zal dat ook naar de regio Eemland betekenen, dat de provincie de invloed als zodanig verliest. De provincie is in dat geval geen gelegitimeerde bestuurslaag meer, verspeelt de Grondwettelijk beschreven huishouding (art. 124 Grondwet) en de bandbreedte van de provinciale huishouding wordt beduidend minder. Spreker informeert hoe GS staan tegenover de gedachte die zich op dit moment voordoet om een apart fonds te creëren voor de G4. Uit het overleg blijkt, dat o.a. de gemeenten Utrecht en Rotterdam niet afkering staan tegenover onderzoek op dat terrein. De vraag is voorts welke beleidsterreinen en uitvoering de provincie van het rijk kan overnemen en daardoor ook meer kaderstellend naar het BRU wordt. Passieve controle achteraf is fnuikend voor de bestuurskracht van de provincie. De VVD-fractie is voorstander van het zoeken naar de pro-actieve beleidsruimte en die kaderstellend te maken. Naast aandacht voor G26 dient ook gekeken te worden naar de samenhang daarin in het gebied. Zowel bij de G4 Utrecht als de G26 Amersfoort moet worden gewaakt voor ontwrichting van de bestuurlijke verhoudingen, de beleidsarmoede die daardoor optreedt en met name de nodeloos toenemende administratieve lastendruk.

De VVD-fractie informeert of GS op de hoogte zijn van het Katshuisoverleg de komende week over het grote stedenbeleid en de ondertekening van de 3^e variant van het convenant. Voorts informeert spreker of het IPO uit de tegenstellingen met de achterban is. De voorzitter van het VNG en de voorzitter van het IPO voeren volgende week overleg met de G4. De VVD-fractie informeert naar de invloed van het IPO in deze. Op dit moment hebben Overijssel, Limburg (Maastricht heeft voorgesteld nieuw kadergebied te willen worden), Gelderland, Utrecht en Noord Brabant aangegeven tegen de WGR-plusregeling te zijn.

Spreker informeert hoe GS denkt de mobilisatie van de lobby in te steken. Voor de bestuurlijke eenheid van Nederland moet de bestuurlijke onbalans, die steeds meer in zicht komt, worden vermeden. Een uitkomst Holland versus de rest zal op alle terreinen contra productief werken en is weinig toekomstgericht. Tot slot informeert spreker op welke termijn en met welke visie GS de komende veertien dagen naar buiten treden. De heer Levering deelt mede, dat de PvdA-fractie zich in grote lijnen aansluit bij het betoog van de VVD-fractie. Het grootste probleem is, dat Zuid Holland de Wgr-plus al heeft weggegeven en de Wgr-plus voor de provincie Utrecht onacceptabel is. De PvdA-fractie is van mening, dat de provincie Utrecht geen bestaansrecht meer heeft, indien de Wgr-plusregeling doorgang vindt. Op grond van het vorenstaande is de vraag hoe en met wie de provincie Utrecht de Wgr-plus aanvecht. In IPO-verband is het lastig, omdat de meningen over de Wgr-plus binnen het IPO verdeeld zijn. Over de planhiërarchie op de ruimtelijke ordening is al uitvoerig gesproken bij eerdere gelegenheden.

De heer Bijkerk merkt op dat de ontwikkeling met betrekking met de Wgr-plus de GL-fractie zorgen baart. Geconstateerd moet worden dat de essentie in het voortraject, ook in het IPO-overleg, middels het zgn. compromis is weggegeven. Thans wordt voortdurend geprobeerd zaken te herstellen, die zich heel moeilijk laten recht herstellen zeker op het moment dat de tegenkrachten sterk zijn. De GL-fractie sluit zich aan bij de opmerking van de VVD-fractie dat steeds alleen wordt gesproken over het stadsgewest Utrecht, terwijl Amersfoort/Eemland ook gebruik kan maken van deze regeling hetgeen van grote betekenis kan zijn. Spreker deelt voorts de conclusie van de PvdA-fractie dat het bestaansrecht van de provincie Utrecht ter discussie komt te staan, indien de Wgr-plus doorgaat, ook als dit alleen geldt voor het stadsgewest Utrecht. De vraag die aan Den Haag zou moeten worden gesteld is of men het vorenstaande voorstaat gelet op het feit dat daarmee een groot provinciaal probleem wordt gecreëerd met wellicht een provinciale herindeling als consequentie. Wat dat betreft neemt Utrecht toch een andere positie in dan alle andere provincies gelet op de geconcentreerdheid van het grondgebied en de onderlinge relaties tussen stad en omgeving. De GL-fractie is ook zeer geïnteresseerd naar de mogelijkheid van het benutten van een coalitie van provincies, zijnde iets anders dan het IPO.

De heer Ruijs merkt op dat de CDA-fractie de mening van de andere fracties deelt dat het bestaansrecht van de provincie Utrecht ter discussie staat, indien de Wgr-plus doorgaat. Het is duidelijk dat Utrecht in dit kader niet kan worden vergeleken met Brabant en Holland. Aan de samenleving, die belasting betaalt, is niet uit te leggen dat er in een dergelijke kleine provincie als Utrecht twee gremia naast elkaar bestaan. Indien de provincie geloofwaardig wil overkomen naar de burgers, dan moet er duidelijkheid bestaan over de verhoudingen tussen deze twee gremia. Hetzelfde geldt voor de rolverdeling. In de onderhavige notitie staat dat de minister van VROM in laatste instantie de knoop doorhakt over de vraag wat regionale- dan wel bovenregionale belangen zijn. Spreker kan zich niet voorstellen, dat drie overheden op deze manier zaken aan de orde mogen stellen. Zowel bij de provincie als bij het BRU zullen bovenregionale zaken spelen. In het kader van het gebiedsgericht werken zullen de problemen vanaf het begin goed moeten worden aangepakt, zodat de provincie Utrecht niet in de situatie terecht komt dat zij slechts een heel klein gebied overhoudt, waar het in de onderhavige voorstellen op lijkt.

De heer Lokker zet uiteen, dat uit het voortraject blijkt dat GS de zorg van PS delen. De voorgeschiedenis is een ieder nagenoeg bekend. De provincie is er – op aangeven van de Minister – altijd vanuit gegaan, dat de planhiërarchie, de kaderstelling en de toetsing achteraf in de uitwerking van dit voorstel en daarmee in de wet terecht zou komen. Over die positie bestond geen enkele onduidelijkheid en de provincie had dan ook geen reden tot bezorgdheid; zeker niet nadat de Minister bij herhaling heeft aangekondigd de positie van de provincie te willen versterken. Het probleem is ontstaan over de uitleg van de nadere uitwerking van het compromis van december 2002 dat IPO, VNG en BZK met elkaar hebben gesloten. Die discussie heeft GS net zo zeer verrast als PS. Het gaat hierbij met name om het aspect van de bovenregionale belangen. De provincie is er van uitgegaan, dat de bewijslast hiervoor niet bij de provincie maar bij het Wgr-plus gebied berust; in de brief van de VNG van 10 december 2002 staat dat de VNG daar anders over denkt. Het is nu aan de Kamer daarover een heldere uitspraak te doen. Het is derhalve zaak dat de provincie alles op alles zet om de Kamer ervan te overtuigen dat de uitleg van de VNG mogelijk leidt tot eindeloze procedures. Onderschreven wordt dat de provincies in deze een gemeenschappelijke lobby zullen moeten voeren; deze zal ook tussen nu en veertien dagen worden ingezet. Zeer binnenkort vindt een bijeenkomst plaats, waarbij ook een vertegenwoordiging van de statenleden aanwezig is, waarin wordt afgestemd op welke wijze de lobby het beste gestalte kan krijgen. Overigens zijn er wel duidelijke signalen vanuit de Kamer, dat zij met name op het punt van de planhiërarchie zeer sterk zullen letten op het voorkomen van eindeloze procedures. De Kamer zal in deze ook worden gevoed.

De Commissie pleit voor het bundelen van de krachten, niet alleen van GS en PS, maar ook in IPO-verband en dan met name van de meest betrokken provincies. Ook dat tekent zich steeds scherper af. Afgelopen donderdag

is in het AB van het IPO afgesproken dat op zeer korte termijn met elkaar overleg plaatsvindt over de wijze waarop de lobby richting Kamer vanuit de verschillende provincies, die een Kaderwetgebied hebben en daar waar mogelijk een Wgr-plus gebied dreigt, wordt ingezet. De provincie Utrecht staat in deze niet meer alleen. De lobby zal fors worden ingezet met de intentie, dat er een productieve relatie moet kunnen zijn met het Wgr-gebied vanuit heldere constitutionele verhoudingen waarbij de werkrelatie ook van groot belang is.

Spreker heeft goede nota genomen van de opmerking dat het bestaansrecht van de provincie Utrecht ter discussie komt te staan indien de thans voorgestelde Wgr-plus regeling doorgaat. Ter zake Eemland licht spreker toe dat dit conform de Wet alleen een Wgr-gebied zou kunnen worden indien de provincie dat initieert richting BZK. Duidelijk moge zijn dat de provincie dat initiatief niet direct zal nemen.

Samenvattend merkt spreker op dat GS samen met PS de actie voeren. Hij acht het echter nadrukkelijk van belang dat de krachten in IPO-verband worden gebundeld, omdat daarmee meer overtuigingskracht kan worden gegenereerd. Tegelijkertijd is het van belang dat een ieder ook een lobby in gang zet vanuit de eigen politieke gelederen.

Van de opmerking over de G4, de G26 heeft spreker nota genomen. Het is GS bekend dat binnenkort met de G4 overleg plaatsvindt over de middelen. Het moge duidelijk zijn dat de provincie in die discussie geen positie heeft. Mede vanwege de grootstedelijke problematiek domineren de grote steden, in Randstadverband, daarin heel sterk. Er wordt wel aan gewerkt de positie van de provincie sterker neer te zetten vanwege het feit dat er nogal wat bevoegdheden richting het provinciaal bestuur komen.

De heer Ditewig informeert of GS het IPO integraal willen benaderen ondanks het feit dat er een duidelijke verdeeldheid ligt tussen Noord-Holland/Zuid-Holland enerzijds en de rest anderzijds. Hij is van mening, dat de provincie ervoor moet waken niet door het VNG en het IPO van tafel te worden gespeeld. Spreker informeert tot slot op welke termijn GS de andere provincies met kaderwetgebied mobiliseren.

De heer Lokker memoreert, dat in de afgelopen IPO-vergadering is afgesproken op zeer korte termijn bij elkaar te komen. De exacte datum is nog niet bekend. Wel is bekend dat de portefeuillehouders RO en Bestuur van de WGR-plus-provincies bij elkaar komen om de strategie te bepalen richting de Kamer met het doel de uitkomst van de discussie over de thans voorliggende Wgr-plus regeling maximaal te beïnvloeden. Desgevraagd antwoordt spreker dat prof. Zijlstra een, thans nog vertrouwelijk, advies heeft uitgebracht dat bij de oordeelsvorming zal worden betrokken.

6. Gebiedsgericht werken

De voorzitter verzoekt de commissie met name in te gaan op de 4 in de onderhavige notitie gestelde vragen, te weten:

1. Wat is een gebied?
2. Wie bepaalt wat er moet gebeuren in een gebied?
3. Hoe kom je tot integraal gebiedsgericht werken?
4. Wat is de rol van PS en GS, nu en op termijn?

De heer Van de Groep merkt op dat de CU-fractie op het standpunt staat dat gebiedsgericht werken een aanmerkelijke verbetering van het profiel, de zichtbaarheid en de meerwaarde van de provincie voor de burgers zou kunnen aantonen. Daarbij is de CU-fractie ervan overtuigd dat door gebiedsgericht te werken winst kan worden behaald, omdat een verkokerde organisatie en verkokerde besluitvorming tot op commissieniveau toe nooit een pluspunt is voor een overheidsorganisatie.

Met betrekking tot vraag 1 acht de CU-fractie het voor de helderheid noodzakelijk een bepaalde gebiedsindeling vast te stellen en vervolgens zoveel mogelijk daarvan uit te werken. In de visie van de CU-fractie is het logisch dat in deze de keuzes in het Utrechts model leidend zijn. Een vast gebied moet echter geen dogma zijn. Indien er motieven zijn, bijv. zoals in het geval van het Heuvelrugproject, moet maatwerk tot de mogelijkheden behoren. Met betrekking tot vraag 2 acht de CU-fractie het, mede met het oog op het vorige agendapunt van belang dat de provincie de beleidskaders vaststelt en ook toetst vanuit hun toezichhoudende rol. De beleidskaders kunnen in de visie van spreker overigens wel interactief tot stand komen. De uitvoering van de beleidskaders kan samen met de gebieden worden gedaan. In het Utrechts model zijn daarvoor verschillende mogelijkheden opgenomen. Op die wijze kan de provincie zich in een regio goed manifesteren als een overheid, die een meerwaarde heeft door samen met een regio/gemeente beleid te effectueren.

De beantwoording van vraag 3. is lastige. De vraag is hoe in de organisatie wordt geborgd, dat voldoende gebiedsgericht beleid kan worden gevoerd. De vraag is of de huidige, verkokerde- en sectoraal opgebouwde, organisatie kan blijven bestaan indien de provincie de keuze maakt voor gebiedsgericht werken. Wellicht is het gewenst veel meer een projectorganisatie te vormen, waarin de huidige hiërarchische indeling kan blijven bestaan.

Met betrekking tot vraag 4 memoreert spreker zijn opmerking over de kaderstellende rol van de provincie. De CU-fractie is van mening dat ook PS een 'gezicht' zouden moeten krijgen als het gaat om de uitvoering van beleid. De bevoegdheid met betrekking tot de uitvoering licht weliswaar bij GS, maar spreker denkt hierbij met name aan de sturingsmomenten. In dat kader is de CU-fractie van mening, dat winst is te behalen indien

bijvoorbeeld drie brede beleidscommissies worden gevormd waarin PS de zaken voorbereiden ten behoeve van de PS-vergadering en de overige onderwerpen alleen nog maar aan de orde komen in te vormen gebiedsgerichte commissies.

De heer Ekkers merkt op dat de ervaring in Zuid-Holland met gebiedsgerichte commissies niet geweldig is. Een onderwerp kan overigens alleen in een gebiedsgerichte commissie aan de orde kan komen wanneer sprake is van een integraal plan en indien het integrale plan alles behandelt (o.a. cultuur, natuurbehoud, wegen en verkeer). Zo'n heel breed scala zou strijdig kunnen zijn met de opzet van de ambtelijke organisatie en met andere portefeuilles, omdat er ook sectorale commissies zijn. Indien sprake is van zowel sectoraal als gebiedsgericht ontstaan allerlei conflictsituatie.

De heer Van de Groep merkt op dat dat de reden is dat de CU-fractie voor PS een onderscheid maakt tussen beleidscommissies en gebiedsgerichte commissies. De onderwerpen die door PS in het kader van hun kaderstelling, volksvertegenwoordigende rol dan wel toetsing moeten worden vastgesteld (o.a. begroting, jaarrekening, streekplan) worden dan nog centraal in een commissie behandeld, maar voor het overige niet meer. Anders wordt inderdaad een structuur gecreëerd, waarin competentie ontstaat tussen een gebiedsgerichte commissie en een sectorale commissie.

Mw. Jonkers merkt ten aanzien van vraag 1 op dat de SP-fractie zich kan voorstellen dat uitgegaan wordt van gebiedsindelingen zoals in het Utrechts model, mits niet te star.

Ten aanzien van vraag 2 staat de SP-fractie op het standpunt dat de provincie daarin een grote rol moet spelen, uiteraard met inbreng van de desbetreffende gemeenten.

Ook de SP-fractie vindt vraag 3 lastig. Spreekster heeft gelezen, dat Noord Holland is begonnen met één pilot. Wellicht is dat ook voor de provincie Utrecht een suggestie.

Met betrekking tot vraag 4 merkt spreekster op dat de SP-fractie kaderstellend en toetsend logisch acht. Bij gebiedsgerichte commissies plaatst de SP-fractie vooralsnog enige kanttekeningen; zij is wat dat betreft benieuwd naar de mening van andere fracties.

Tot slot blijkt uit het onderzoek van Berenschot ten aanzien van Noord-Holland, dat het ook voor GS blijkbaar nogal lastig is. Spreker informeert hoe GS dat zien in Utrechtse verhoudingen.

De heer Ruijs merkt in algemene zin op dat een gebied geen doel maar een middel dient te zijn in deze discussie. De mensen die er wonen, de natuur die er is, e.d., bepalen de samenhang.

Ten aanzien van vraag 1 staat de CDA-fractie op het standpunt, dat een gebied wordt bepaald door hetgeen aan de orde is en wat voor de mensen van belang is. Spreker licht dit aan de hand van een illustratie toe. Er zal moeten worden gedacht vanuit een samenleving of vanuit de natuur en niet vanuit een overheidsfunctioneren. Er moet worden gewaakt voor alle onderwerpen een zelfde gebiedsindeling te maken. Daarmee zou worden ontkend, dat zaken niet altijd gelijk liggen.

Desgevraagd licht spreker toe dat – indien een bepaald onderwerp speelt – de kracht van gebiedsgericht werken is, dat de mensen in die omgeving een nadrukkelijke inbreng hebben. Dat betekent dat de ambtenaren bij de provincie en GS niet alleen op provinciaal/centraal niveau moeten denken en werken, maar bereid moeten zijn decentraal te werken en te denken op een samenhangend gebiedsniveau. Het gebiedsniveau heeft echter niet altijd dezelfde te zijn, hetgeen flexibiliteit van de ambtenaren vergt. Het verschil tussen de huidige- en de toekomstige organisatie zou zijn dat de decentrale uitgangspunten worden herkend, van belang worden gevonden en men zich wil laten adviseren vanuit de omgeving.

Ten aanzien van vraag 2 sluit de CDA-fractie zich aan bij voorgaande sprekers. De verantwoordelijkheden liggen bij de provincie en de provincie moet die dragen. Dat gebeurt op basis van een systeem van hoor en wederhoor.

Vraag 3 is lastig en spreker kan zich voorstellen, dat daarover verschil van mening kan bestaan. Voor de CDA-fractie zijn thematische niveaus belangrijk. Dat wil niet zeggen dat, alle thematische niveaus knopend, tot één gebied wordt gekomen dat ook efficiënt en effectief is voor datgene dat men wil aanpakken. De CDA-fractie stelt, dat niet alles altijd tegelijkertijd in één gebied aan de orde hoeft te worden gesteld.

Ten aanzien van vraag 4 stelt de CDA-fractie dat onderwerpen zoals ecologie en mobiliteit zaken zijn die door gebieden heenlopen. Flexibiliteit is derhalve van belang. Indien dat niet gebeurt, dan zal bijvoorbeeld moeten worden erkend dat het BRU volledig zelfstandig kan functioneren en dient daarmee tegelijkertijd alle verantwoordelijkheden aan het BRU te worden gegeven waarmee de provincie zou kunnen worden opgeheven. In de visie van de CDA-fractie dient een ambtenaar niet de grenzen maar de materie te bewaken; voor wat betreft de materie dient de ambtenaar te weten waar de grenzen liggen en daarop te adviseren; hetzelfde geldt voor GS. De heer Bijkerk informeert of de CDA-fractie hiermee afscheid neemt van het Utrechts model. In het Utrechts model is juist gekozen voor een aantal samenhangende regio's waar getracht zou worden een aantal samenhangende problemen op te lossen.

De heer Ruijs antwoordt uit te gaan van samenhangende gebieden.

De heer Bijkerk merkt op, dat de CDA-fractie per onderwerp een ander gebied definieert.

De heer Ruijs is van mening, dat de visie van de CDA-fractie uitstekend past in het Utrechts model omdat de samenhang van de gebieden wordt erkend. De CDA-fractie ontkent alleen dat voor alle problemen die spelen hetzelfde gebied kan worden gehanteerd. Daarmee zou wellicht het overheidsfunctioneren worden versterkt,

maar de maatschappelijke werkelijkheid niet worden vertegenwoordigd. De natuur leent zich niet voor overheidsgrenzen.

De heer Ditewig vestigt ter illustratie de aandacht op Eemland. Dat is een gebied dat binnen een aantal criteria een mate van samenhang heeft.

De heer Ruijs onderschrijft het vorenstaande, maar wijst erop dat er ook criteria zijn (o.a. recreatie, mobiliteit) waarbij geen sprake is van samenhang. Op het gebied van de recreatie is de rol van het Gooi, de Heuvelrug anders dan die van de steden.

De heer Ditewig is van mening dat het in dat geval niet meer gaat over gebiedsgericht werken maar over projectgericht werken.

De heer Ruijs merkt op dat projectgericht werken ook altijd een geografische koppeling heeft en dat heet gebied. Afsluitend merkt spreker op dat de CDA-fractie geen voorstander is van gebiedscommissies dan wel gebiedsgedeputeerden, omdat de samenleving als gevolg van die versimpeling af en toe schade kan ondervinden en de voordelen niet opwegen tegen de nadelen.

De heer Bijkerk onderschrijft, dat ieder probleem zijn eigen schaal heeft. De vraag is hoe de provincie grip krijgt op problemen die samenhangen, die in een zelfde regio spelen en elkaar beïnvloeden. In dat kader vindt spreker een concept als Eemland wel degelijk bruikbaar. Juist vanuit de integraliteit kijken naar zo'n gebied, is de meerwaarde van gebiedsgericht werken.

Ten aanzien van vraag 1 merkt spreker op, dat het Utrechts model voor de GL-fractie niet heilig is. Er zit echter wel een aantal logische regio's in, waarvan gebruik kan worden gemaakt.

Ten aanzien van vraag 2 ondersteunt de GL-fractie het betoog van voorgaande sprekers. Het politieke klimaat dient helder te blijven. Voor wat betreft de provincie is dat het stellen van de strategische grenzen en het controleren op de uitvoering van het beleid. Op het niveau van uitvoering en uitwerking kan heel veel in het gebied zelf plaatsvinden. Het besturen op thema op een bepaalde functie is op dit moment goed georganiseerd en moet in de visie van de GL-fractie vooralsnog worden gehandhaafd. Tegelijkertijd moet worden getracht de meerwaarde te benutten, die in bepaalde situaties kan ontstaan door een gebied integraal te benaderen. Die meerwaarde zit nu politiek niet in het systeem. Voor de GL-fractie is de zoektocht of die meerwaarde kan worden geëffectueerd. Dat er op ambtelijk niveau een coördinerend ambtenaar is voor een bepaald gebied is helder en spreker kan zich ook voorstellen dat er op GS-niveau een coördinerend gedeputeerde is hetgeen overigens wel iets anders is dan een gebiedsgedeputeerde.

De heer Ekkers informeert of de GL-fractie hiermee doelt op een aanspreekpunt.

De heer Bijkerk antwoordt, dat de invulling sterker kan zijn. De GL-fractie zou GS echter niet langs gebiedslijnen willen organiseren. Voor PS acht de GL-fractie het vooralsnog niet gewenst zondermeer over te stappen op gebiedsgerichte commissies. Spreker erkent wel dat PS zichzelf op dit moment nog geen instrument hebben aangereikt om een bepaald gebied in te trekken en een aantal problemen tegelijkertijd in ogenschouw te nemen. Dat zou wat hem betreft vanuit PS op het niveau van een werkbezoek kunnen worden aangepakt. Een andere mogelijkheid is een pilot te starten in een bepaald gebied om te bezien of het zinvol is om op politiek niveau ook op ad hoc basis als PS in dat gebied zichtbaar te zijn. Dat is zoeken en tasten, waarbij de GL-fractie het goede dat er nu is niet weg wil gooien omdat het functionele beraad altijd noodzakelijk zal blijven. Het ontbreekt echter aan de gebiedsgerichte impact. Daar zou de GL-fractie graag een verdiepingsslag willen maken. De heer Gaaijkema deelt in algemene zin mede, dat gebiedsgericht werken een middel is. De D66-fractie mist in de notitie en de discussie de vraag wat men met gebiedsgericht werken wil bereiken. Zowel GS als PS hebben de ambitie uitgesproken een presterende provincie te willen zijn. Dat betekent dat met elkaar meetbare doelstellingen moeten worden afgesproken. Gebiedsgericht werken kan daarin een instrument zijn om één van die doelstellingen daarin te gaan bereiken. Op de vraag wat men wil bereiken, op welke termijn en hoe dat wordt gemeten moet in de visie van de D66-fractie een antwoord komen. Gebiedsgericht werken moet wel ergens toe dienen.

Vervolgens hecht spreker eraan in algemene zin de aandacht te vestigen op de relatie met het Utrechts model, dat ook iets zegt over gebiedsgericht werken. Het Utrechts model is door GS omarmd en wordt gewaardeerd door de gemeenten. In de visie van de D66-fractie zou het een verkeerd signaal zijn nu het Utrechts model los te laten dan wel parallel daaraan een nieuw initiatief gebiedsgericht werken te starten. De D66-fractie is er voorstander van vast te houden aan het Utrechts model en daarbij een aantal doelen te formuleren ten aanzien van gebiedsgericht werken. Spreker deelt mede hiermee direct de eerste drie vragen te hebben beantwoord.

Ten aanzien van vraag 4 zegt het Utrechts model niets. Met name over de rol van PS bij het gebiedsgericht werken in het Utrechts model zou nog nader van gedachten kunnen worden gewisseld. De vraag is of PS contact wil hebben met de vier gebieden; de D66-fractie is hiervan een voorstander. Met name de manier waarop dat zou moeten gebeuren, verdient een nadere discussie. Wellicht moet worden gewerkt in de vorm van een ad hoc verband waarin de onderwerpen inhoudelijk met elkaar worden besproken en vervolgens met een afvaardiging vanuit PS; hetzelfde kan worden bedacht vanuit de verschillende gemeenten. Z.i. moet het mogelijk zijn tot een werkbaar geheel te komen.

Het Utrechts model voorziet in zijn visie in hetgeen de CDA-fractie ter tafel brengt. Voor sommige onderwerpen zullen de gebieden worden overstegen. Op dat moment kan worden gekozen voor een projectmatige aanpak.

De heer Ditewig hecht er in algemene zin op te merken dat – indien de Wgr-plus regeling doorgaat – het gebiedsgericht werken wel een naar schaal beperkte uitkomst zou kunnen worden. Een proces zoals bijvoorbeeld de gemeentelijke opschaling levert weer een andere uitkomst op.

Ten aanzien van vraag 1 kan een aantal criteria worden gehanteerd (bijv. sociaal-geografische of sociaal-economische samenhang). Hierbij dient te worden gedacht aan die vormen van gebiedssamenhang of integraliteit waar duidelijk sprake is van herkenbaarheid (bijv. Eemland). Er moet sprake zijn van een relatiebinding ten aanzien van het onderwerp of het nu in samenhang of in thematiek is gebracht.

Ten aanzien van vraag 2 staat de VVD-fractie op het standpunt dat de gezamenlijke overheden plus andere maatschappelijke organisatie bepalen wat er moet gebeuren in een gebied. Het politieke primaat en de regiefunctie liggen echter bij de provincie.

Ten aanzien van vraag 3 is al uitvoerig gesproken over thematische sturing. Wel zal de te genereren meerwaarde moeten worden meegenomen. Een en ander moet leiden tot versterking van de provincie en versterking van de betrokkenheid van de lokale overheden ten opzichte van de provincie. Z.i. is dat ook één van de procesactoren.

Ten aanzien van vraag 4 merkt spreker op dat PS daar op termijn op terug kunnen komen. Dat PS kaderstellend zijn ten aanzien van een aantal te formuleren criteria lijkt de VVD-fractie in ieder geval één van de eerste uitgangspunten.

De heer Levering deelt mede dat hij gaandeweg de discussie steeds minder enthousiast is geworden over het onderwerp. Ten tijde van het Coalitie-akkoord was men het er in feite al over eens dat de gebiedsgerichte gedeputeerde er niet moest komen. Er is al voldoende gesproken over inhoud versus de topografische bepaling van een gebied. Hieruit blijkt duidelijk hoe moeilijk het wordt, omdat het op dat moment ineens van het onderwerp afhangt. Bij bepaalde onderwerpen is al sprake van een zeer zinvolle indeling bijvoorbeeld als het gaat om de RO. Ook dan wordt echter gekeken naar de hele provincie vanuit de gedachte van de integraliteit. Dat wil zeggen dat de gebieden een bepaalde functie hebben ten opzichte van elkaar. Het is niet zo dat een dergelijk gebied zichzelf moet regeren en niet meer over de grenzen moet worden gekeken. Zelfs op provinciaal niveau zou dat niet moeten worden gedaan en zou voortdurend over de provinciegrens moeten worden gekeken.

Over vraag 1 is voldoende gezegd. Op het gebied van de RO is het duidelijk en dat functioneert ook goed. De streekplanontwikkeling is hiervan een goed voorbeeld.

Ten aanzien van vraag 2 zou de PvdA-fractie willen vasthouden aan de bestuurlijke structuur.

Vraag 3 is lastig. Het probleem is dat de provincie te verkokerd is, te sectoraal en dat moet meer integraal.

Spreker blijft het een zeer ingewikkelde kwestie vinden mede omdat per onderwerp tot verschillende gebiedsindelingen moet worden gekomen. Dat gebeurt feitelijk indien men kijkt naar de wijze waarop bepaalde onderwerpen worden behandeld. De PvdA-fractie staat voor een en ander minder strikt aan te pakken vooral met het oog op het idee dat de provincie integraal beleid over het hele gebied van de provincie moet voeren.

De heer Van de Groep beluistert in de discussie een uiteenlopende mening over wat werken is. Over gebiedsgericht is het een en ander gezegd. Voor bepaalde beleidsterreinen kan men niet op het microniveau van een gebied bepalen hoe dat beleid vorm gegeven moet worden. Als het over het opstellen van en het uitspreken over beleidskaders gaat moet dit op provinciaal niveau gebeuren. De organisatie moet zo zijn ingericht dat zij PS op dat punt kunnen adviseren. De insteek van de CU-fractie is: versterk de provinciale- en de bestuurlijke organisatie op regionaal niveau.

De heer Bijkerk hecht eraan op te merken de ervaring van de heer Levering te delen dat naarmate meer wordt nagedacht over dit onderwerp het complexer wordt. Tegelijkertijd wil spreker de meerwaarde echter vasthouden. Er is wel degelijk sprake van een lacune in de manier van werken. Integraal kijken naar een bepaald gebied gebeurt te weinig en daarop kan winst worden gehaald.

De heer Lokker memoreert dat al heel lang wordt gesproken over het Utrechts model en over het gebiedsgericht werken. Hij is van mening dat thans het moment is aangebroken een besluit te nemen hoe een en ander in de praktijk wordt gebracht omdat er verwachtingen zijn gewekt bij gemeenten/gebieden. Er moet nu een stap vooruit worden gemaakt. Wij zullen elkaar daarbij enige experimenteerterruimte moeten gunnen om te kijken of hetgeen is bedacht ook daadwerkelijk werkt. Het Utrechts model is geen in beton gegoten model. Het zijn gebieden, die gedefinieerd zijn vanwege hun (voornamelijk) ruimtelijke samenhang en waarin daarnaast ook andere samenhangende problemen een rol spelen. Los daarvan is er in de visie van GS ook sprake van een thematische samenhang. Gebiedsgericht werken komt niet in de plaats van het Utrechts model. Het gebiedsgericht werken spitst zich toe op de wijze hoe men met elkaar inhoudelijk aan de slag gaat, waarvoor het Utrechts model de sturingsfilosofie biedt.

De opmerkingen en suggesties die heden naar voren zijn gebracht wil spreker verwerken in een notitie op basis waarvan vervolgens op korte termijn besluitvorming dient plaats te vinden.

Volstrekt helder moet zijn dat de kaderstelling niet wordt losgelaten. Wel zal moeten worden gedefinieerd wat exact wordt verstaan onder kaderstelling. In de visie van spreker zal de provincie binnen de beleidskaders een aantal doelstellingen per gebied moeten formuleren en vervolgens aan het gebied de ruimte moeten geven een en ander nader uit te werken en wellicht ook de mogelijkheid moeten bieden eigen prioriteiten in de uitvoering te stellen.

Er dient niet uit het oog verloren te worden dat er een samenhang is met het rijksbeleid. Het rijksbeleid is zeker voor het landelijk gebied sterk georiënteerd op het aangeven van een aantal hoofddoelstellingen, die de provincie gebiedsgericht moet gaan uitwerken. De provincie zal met het rijk een aantal prestatiecontracten moeten sluiten waarop de provincie wordt afgerekend. In die relatie zal de provincie wellicht ook met haar gebieden aan de slag moeten gaan. Dan vindt niet alleen die kaderstelling maar ook de controle achteraf, ook over de besteding van middelen, plaats. Dat blijft altijd een bevoegdheid van het rijk ten opzichte van de provincies en van de provincies ten opzichte van de gebieden met wie zij contracten sluiten. Spreker zal het vorenstaande in zijn toegezegde notitie verwerken.

De provincie merkt dat in Utrecht-West de besturen van de onderscheiden gemeenten voor het eerst zeer constructief met elkaar aan tafel zitten en de mogelijke meerwaarde ontdekken van het gezamenlijk oppakken van een aantal problemen. Zij beraden zich thans over hun mogelijke rol daarin. In die zin is het van belang dat de provincie vaart maakt met datgene dat zij als kader wil meegeven, waarbij in principe de vigerende strategische plannen van de provincie natuurlijk op zich een kader vormen. Een zelfde ontwikkeling als in Utrecht-West vindt plaats in Utrecht-Zuid-Oost. De besturen zijn thans hard bezig om voor Zuid-Oost de problemen in beeld te brengen en te bezien of met samenwerking winst is te behalen bij het oplossen van de problemen.

Voor wat betreft de relatie met de Wgr-discussie zij opgemerkt dat binnen het Utrechts model vier gebieden zijn gedefinieerd, waarin het stadsgewest Utrecht een bijzondere positie heeft vanuit het rijk. Spreker gaat er vanuit dat de Tweede Kamer hierover in de zin van de planhiërarchie een beslissing zal nemen. Zo niet dan zal de provincie met het gebied afspraken moeten maken. In de visie van spreker blijft er voldoende gebied over. Spreker heeft nadrukkelijk beluisterd dat gebiedsgericht werken een kans is om problemen in plaats van sectoraal integraal te benaderen. Indien voor het gebiedsgericht werken wordt gekozen, is het van belang dat de provincie haar rol heel goed definieert zodat nadrukkelijker kan worden gestuurd. De keuze voor gebiedsgericht werken zal ook consequenties hebben voor het aantal gebiedscommissies, dat nu functioneert. Indien het integrale beleid wordt neergezet en de gemeenten daarvoor verantwoordelijk worden gemaakt, ziet spreker dat als een stap vooruit.

Spreker ondersteunt de vraag van de D66-fractie dat PS/GS zich dienen uit te spreken over de doelen die zij voor ogen hebben met gebiedsgericht werken en hoever de kaderstelling van PS moet reiken.

De voorzitter verzoekt de commissie in te gaan op de vraag wat de meerwaarde van gebiedsgericht werken moet zijn.

De heer Bijkerk begrijpt van de gedeputeerde, dat in het westelijk weidegebied een draagvlak is om gebiedsgericht te gaan werken. In dat gebied heeft men o.a. te maken met water, natuur en landschap, toekomst landbouw, kleine kernen, regionale kernen. Het is een ieder bekend dat daar grote problemen liggen, dat er keuzes moeten worden gemaakt. De keuze op het ene terrein heeft grote gevolgen voor de mogelijkheden van een ander terrein. In zijn visie zou voor dat gebied in een concreet voorstel kunnen worden uitgewerkt wat de meerwaarde is van het gebiedsgericht werken en hoe dat zou kunnen worden georganiseerd. Vervolgens zou de uitvoering als pilot kunnen worden aangepakt. Dat concrete meerwaarde hiervan is dat een aantal noodzakelijke keuzes worden gemaakt.

De heer Ditewig kan zich vinden in het voorstel het westelijke weidegebied als pilot op te pakken.

De heer Van de Groep memoreert dat de CU-fractie bij de tot standkoming van het streekplan in een heel vroeg stadium heeft gepleit voor het opnemen van gebiedsconvenanten in het streekplan omdat met een regio samen een grote opgave moet worden gerealiseerd. Indien in een streekplan een aantal zaken wordt voorgestaan maar er vervolgens geen instrumenten naast gelegd worden om die ontwikkeling in gang te zetten, komt die ruimtelijke ontwikkelingspolitiek niet van de grond. De CU-fractie is van mening dat de nadruk moet liggen op het samen uitvoeren van het beleid. Spreker plaatst vooralsnog een kanttekening met het voorstel alleen een pilot te starten in het westelijk weidegebied. De provincie is met alle gebieden in gesprek gegaan over de invulling van het Utrechts model. Er zijn verwachtingen gewekt en de eerste contouren van gemeentelijke samenwerking ziet men ontstaan. Spreker zou er geen voorstander van zijn indien de rest moet wachten op het resultaat van de pilot in het westelijk weidegebied. Het gebied Eemland is al veel verder; daar zit men te wachten om dit soort opgaven op te pakken.

De heer Gaaijkema merkt op dat de vraag is wat men met gebiedsgericht werken wil bereiken bovenop hetgeen er al is. Een pilot is een nobel streven. Hierbij moet men zich echter bewust zijn van het feit dat de provincie al overal is begonnen met het Utrecht model. Er zijn al initiatieven opgepakt en de D66-fractie is er voorstander van die gewoon door te laten gaan. Wel zal een evaluatiemoment moeten worden ingebouwd, waarbij het handig is daarvoor één gebied te kiezen, hiervoor vervolgens een tijdspad af te spreken en het resultaat terug te koppelen naar PS.

De heer Levering benadrukt nogmaals dat de PvdA-fractie, in tegenstelling tot de gedeputeerde, van mening is dat er niet voldoende gebied overblijft indien de Wgr-plus regeling doorgaat om het huidige provinciale apparaat tegenover de bevolking te kunnen verdedigen.

De heer Ruijs merkt op, dat de CDA-fractie de suggestie van een pilot ondersteunt. Bij een pilot dient vooraf duidelijk te zijn wat men achteraf wil meten. Spreker benadrukt dat de provincie zich niet alleen moet focussen op hetgeen binnen de grenzen ligt maar juist op de samenhangen. Eén van de onderdelen van het experiment zou moeten zijn om de adherentiegebieden te bekijken op de verschillende terreinen die er zijn en aan te geven wat de consequentie van het pilotgebied is voor zijn omgeving. Tevens zou aandacht moeten worden besteed aan de rol van de contracten. In de visie van spreker houdt dit in dat tussen GS en B&W als uitvoerend organen in het duale stelsel een contract wordt gesloten waar anderen zich aan hebben te houden. Dat is niet iets wat PS zelf moet willen doen. Spreker wil in dat kader vernemen wat de consequentie is voor de positie van PS indien de provincie het middengebied niet meer heeft en bij het gebied eromheen een stuk delegeert aan andere overheden zijnde niet de volksvertegenwoordigersrol. Tot slot hecht spreker eraan op te merken het in deze gebieden niet alleen gaat om de overheden maar ook over de maatschappelijke organisaties. Het laatste mist spreker af en toe in deze discussie.

De heer Lokker zet uiteen dat het streven erop is gericht in april met een notitie te komen. Voor de provincie is het van groot belang om te proberen met één overheidsagenda (provincie, gemeenten, waterschappen) te werken op het moment dat zij in zo'n gebied zit. Op dit moment gebeurt dat niet. Ook spreker hecht persoonlijk aan het belang van het publieke debat. Op dit moment gebeurt dat nog te weinig. Indien men draagvlak wil verkrijgen voor datgene dat men met elkaar in een gebied voorstaat, is een publiek debat een vereiste. Wel zullen er afspraken moeten worden gemaakt. Deze moeten in contracten worden vastgelegd zodat PS ook haar controlerende rol kan vervullen. De urgentie en het enthousiasme in het westelijk weidegebied is groot. Spreker is er derhalve voorstander van daar in ieder geval te beginnen. In Zuid-Oost is het enthousiasme inmiddels echter ook groot op grond waarvan hij zich kan voorstellen dat ook daar wordt begonnen. Ten aanzien van de andere gebieden is spreker wat meer terughoudend omdat zij zelf hebben aangegeven eerst zelf de discussie met elkaar te willen voeren en daar reeds een structuur bestaat.

Over de vraag of nu wel of niet voldoende provincie overblijft buiten het Wgr-gebied kunnen de meningen verschillen. De politieke inzet die bij het vorige agendapunt met elkaar is afgesproken doet niets af aan het enthousiasme dat er bestaat.

7. Communicatiefunctie

Mw. Van Keulen vestigt de aandacht op bijlage 1a, met name blz. 10 onderaan waar wordt gesproken over de centralisatie van de communicatie. Spreekster is van mening dat de argumenten voor het instellen van een centrale stafafdeling communicatie in het stuk niet sterk tot uiting komen. Zij informeert of er naast de argumenten van de versnippering en het belang van een goede coördinatie nog andere argumenten voor centralisatie zijn. Voorts staat in het stuk dat GS op grond van de ambtelijke adviezen een snelle doorvoering van centralisatie niet gewenst achten zonder eerst een praktisch alternatief te hebben geprobeerd. Spreekster informeert of dit inmiddels is geprobeerd.

Op blz. 11 staat dat een deel van de aanbevelingen naar aanleiding van de evaluatie van de communicatieactiviteiten van de statenverkiezingen betrekking heeft op de publiekscommunicatie en dat in overleg met de griffie wordt bekeken hoe deze aanbevelingen het beste vormgegeven kunnen worden. Spreekster informeert wat met die aanbevelingen is gebeurd.

Spreekster vraagt zich af waarom het niet mogelijk is de specifieke luistercijfers op zondagmorgen 9.30 uur te verkrijgen. Zij informeert naar de evaluatie van het t.v.-onderdeel met betrekking tot het volgen van de gedeputeerde naar zijn of haar favoriete plek in de provincie.

Tot slot vestigt spreekster de aandacht op bijlage 3 m.n. de post 50.000 euro incidenteel ten behoeve van het Wel Thuis-programma (relatiecommunicatie). Zij informeert of deze post niet thuishoort bij Agenda 2010.

Mw. Fokker vestigt de aandacht op de laatste pagina van bijlage 3. De PvdA-fractie informeert of bij de incidentele kosten ook formatieplaatsen horen.

Mw. Kamp bevestigt dat in het stuk zowel argumenten voor centralisatie als decentralisatie staan. Dat is ook landelijk gezien het beeld. Voor beide opstellingen valt wat te zeggen. Spreekster heeft persoonlijk geconstateerd, dat zij steeds geconfronteerd wordt met zaken waar ze wel verantwoordelijk voor is maar waarop zij geen grip of zicht heeft. Dat is lastig. Het vorenstaande is de reden, dat zij geneigd is meer te kijken naar een centrale- dan naar een decentrale aansturing. Spreekster is zich er hierbij van bewust dat een decentrale aansturing, het dichtst zitten bij de projectinhoud, voordelen heeft. Zij denkt echter dat dergelijke voordelen ook bij een centrale aansturing behouden kunnen blijven. Daarover kunnen afspraken worden gemaakt. De argumenten die een rol hebben gespeeld zijn de verbetering van de aansturing, de verbetering van de kwaliteit en beter zicht in en grip op de financiën. Het schijnt niet mogelijk te zijn de luistercijfers te meten. Hiernaar is meerdere keren bij de radio gevraagd. De evaluatie met betrekking tot de uitzendingen waarin de gedeputeerden figureerden is klaar. Deze kan desgewenst aan de Commissie worden toegezonden. De conclusie is getrokken dat bijstelling zou moeten plaatsvinden op een aantal zaken indien hiertoe een tweede keer wordt besloten. Met betrekking tot de post 50.000 euro incidenteel ten behoeve van Wel Thuis-programma licht spreekster toe dat Nieuw Wonen een onderdeel is van Wel Thuis; Nieuw Wonen op zich maakt deel uit van de Agenda 2010. Tot

slot licht spreekster toe dat in bijlage 3 sprake is van formatieplaatsen met een bijbehorend bedrag, hetgeen onder de formatie staat. Dat zijn de personeelslasten. Onder de post incidenteel / structureel staan de beschikbare materiële gelden.

De voorzitter verzoekt de Commissie vervolgens in te gaan op de twee in het behandelings-voorstel gestelde vragen.

De heer Bijkerk deelt mede zich te kunnen vinden in het voorstel meer aandacht te schenken aan de publiekscommunicatie (burgers in het bijzonder). Tegelijkertijd leest hij echter dat er voor de intensivering € 60.000 euro beschikbaar is, omdat dit correspondeert met de post Prov. Magazine dat geschrapt wordt. Dat bedrag lijkt de GL-fractie niet voldoende.

De GL-fractie kan zich vinden in de keuze te stoppen met Prov. Magazine. De nieuwsbrief is zeer informatief. Spreker schetst in deze echter wel een zeer meanderend proces.

Spreker kan zich iets voorstellen bij de keuze voor centralisatie van de communicatiefunctie, mede vanuit het perspectief van de gedeputeerde. Tegelijkertijd vraagt spreker zich af welk resultaat GS daarvan verwachten met name de winst die materieel en immaterieel wordt geboekt. Dat GS en PS beiden aan communicatie doen/gaan doen is terecht. Bij PS zal het met name gaan om mediabemiddeling, het interesseren van de pers voor bepaalde commissie- en statenvergaderingen. Spreker informeert hoe dat wordt georganiseerd via het gebruik maken van de kwaliteit en de capaciteit op centraal niveau of via een soort parallelle structuur bij de Statengriffie.

Voor de GL-fractie is de kern van de discussie over communicatie echter: overvloed en onbehegen. Bij Communicatie zijn veel mensen werkzaam, er zijn veel folders, er komen veel berichten en tegelijkertijd constateert spreker bij PS-leden een onbehegen over hetgeen concreet tot hen komt. Op het niveau van beleid is sprake van een kleine mêlee aan nota's, doelstellingen, uitgangspunten, aandachtspunten, etc. De vraag is wat het focus van het Communicatiebeleid is. Spreker vraagt zich voorts af of de provincie een huisstijl heeft. Onbehegen ook met betrekking tot een aantal uitingsvormen. Met het zondagochtend radioprogramma is spreker niet gelukkig. Hij informeert naar de achterliggende gedachte en de meerwaarde daarvan. De CvdK heeft in een heel ander verband gezegd dat de provincie op het gebied van de Communicatie een traditie heeft in het 'opleuken' van zaken. Vaak maakt en verspreidt de provincie een prachtige folder over een onderwerp waarover zij niet daadwerkelijk gaat, terwijl de kerntaak van Communicatie eigenlijk zou moeten zijn: het in beeld brengen van de besluitvorming en de consequenties daarvan op provinciaal niveau. Het is van belang van dat onbehegen af te komen. Het zou goed zijn als de lijnen ten tijde van de Voorjaarsnota zijn uitgezet. Een goed voorbeeld van de gewenste Communicatie is de ondersteuning van de PS verkiezingscampagne in 2003.

De heer Levering voegt aan het betoog van de GL-fractie toe dat een groot aantal mensen heel enthousiast aan de gang is om prachtige producten te maken; de producten zijn echter te mooi en er staat heel weinig in. Spreker is van mening, dat nog steeds niet duidelijk is waarover gesproken wordt. Er wordt wel gesproken over een verschuiving van relatie- naar publiekscommunicatie maar hoeveel en waarom, wat de doelstellingen precies zijn, is nog steeds niet bekend. Hetzelfde geldt voor het opheffen van Prov. Magazine en het voorstel tot centralisatie. De discussie over de doelstellingen komt niet op gang, waardoor de PvdA-fractie hetzelfde gevoel heeft als de gedeputeerde nl. dat zij er geen grip en zicht op krijgt. Op grond van het vorenstaande stelt de PvdA-fractie voor het budget in belangrijke mate te beperken en vervolgens de noodzakelijke doelstellingen te formuleren.

De heer Ditewig deelt mede, dat de VVD-fractie zich kan vinden in het voorstel met betrekking tot Prov. Magazine. De VVD-fractie hoopt dat de Prov. Nieuwsbrief, overeenkomstig het doel, de hoge attentiewaarde krijgt. Met betrekking tot vraag 1 moet het zwaartepunt liggen op de reguliere communicatie. Het is van belang dat ervoor wordt gezorgd, dat de provincie als zodanig helder in beeld is. Het instellen van een centrale stafafdeling Communicatie kan buitengewoon effectief werken. De vraag is echter hoe hetgeen de provincie sturend naar buiten wil brengen niet geïsoleerd een eigen leven gaat leiden.

De heer Van de Groep merkt op, dat over de aangegeven prioriteiten een aantal positieve zaken kan worden gezegd en dat daarin een richting zit waaraan PS wat hebben. PS zijn echter nog op zoek naar een antwoord op de vraag wat dat concreet betekent. Spreker ziet de onderhavige notitie als een eerste stap, die nog nader zal moeten worden vertaald. Voor de CU-fractie is het punt van accentverschuiving van relatie- naar publiekspublicatie ook te mager indien dit beperkt wordt tot het inzetten van de vrijkomende middelen van Prov. Magazine. Indien tot de accentverschuiving wordt besloten, zal een en ander over de hele linie moeten worden beoordeeld en zal het meer moeten opleveren. Over de ondersteuning bij de verkiezingen waren PS tevreden. Gelet op de kosten die daarmee gemoeid waren, is spreker vooralsnog geen voorstander van een beperking van het budget. Hij stelt voor binnen nieuw-voor-oud voldoende ruimte te creëren om anders met de middelen om te gaan.

Met betrekking tot de centralisatie informeert spreker naar de efficiencywinst. Door minder formatiekosten zouden meer middelen vrijgemaakt kunnen worden, waardoor ruimte ontstaat voor projectmatige mogelijkheden bijv. een dag van de provincie.

Spreker memoreert, dat de CU-fractie tegenstander is van de uitzendingen op zondag. Los van de bekende motivering, wijst hij er op dat de uitzendingen ook geen effect hebben, omdat er kennelijk zo weinig mensen

naar luisteren dat dit niet gemeten kan worden. Alleen al om deze reden zou een andere uitzenddag moeten worden gekozen.

Mw. Van Keulen vestigt de aandacht op blz. 2 waarin staat dat op de mogelijke financiële consequenties van een centrale stafafdeling teruggekomen wordt in het kader van het plan van aanpak. De D66-fractie wil dit afwachten alvorens in te stemmen met het voorstel tot centralisatie.

Mw. Raven merkt op, dat de CDA-fractie op het standpunt staat dat het een goede zaak is communicatie centraal te regelen. De argumenten zijn meer zicht en grip, het is efficiënter en het gaat wildgroei tegen. De CDA-fractie is van mening dat centralisatie het gevoel van overvloed en onbehagen kan wegnemen dan wel verminderen. Met betrekking tot de financiën kan spreekster zich voorstellen, dat vastgesteld wordt dat het in ieder geval niet meer mag kosten; als het minder wordt is het meegenomen. Zij sluit niet uit dat het laatste mogelijk is omdat een efficiëntere werkwijze tot minder kosten kan leiden.

De CDA-fractie heeft moeite met het feit, dat onderscheid wordt gemaakt tussen publieks- en mediacommunicatie, omdat mediacommunicatie publiekscommunicatie is. In de notitie wordt gesteld, dat mediacommunicatie het informeren van doelgroepen is; volgens spreekster is het het informeren van de burgers. In het stuk mist zij het grote belang van de media en de taak die de afd. Communicatie zou moeten hebben om de media van informatie te voorzien. Hierbij gaat het niet alleen om het goed onderhouden van perscontacten, maar ook om het schrijven van stukken voor huis-aan-huisbladen. Huis-aan-huisbladen is free publicity, waarmee een breed publiek wordt bereikt.

Spreekster gaat er vanuit dat het onderzoekje waaruit blijkt dat Prov. Nieuwsbrief wordt gewaardeerd de basis is voor het voorstel Prov. Magazine te stoppen en Prov. Nieuwsbrief verder te ontwikkelen.

Samengevat is de CDA-fractie voorstander van centralisatie. Er dient rekening te worden gehouden met het feit dat de afd. Communicatie zich veel meer richt op mediacommunicatie, hetgeen vertaald moet worden in de formatie. Thans is slechts 0,8 fte vrijgemaakt voor persconferenties, interviews, woordvoering organiseren en persberichten.

Mw. Jonkers merkt op dat Communicatie wat de SP-fractie betreft is: eerst het werk goed doen en daarover vervolgens communiceren. In de tweede plaats is Communicatie in de visie van spreekster een onderdeel van het werk goed doen. Spreekster sluit zich in deze aan bij het betoog van de D66-fractie. De SP-fractie kan zich vinden in de verschuiving van relatie- naar publiekscommunicatie. Hetzelfde geldt voor het voorstel met betrekking tot Prov. Magazine. De SP-fractie informeert in welke richting men de Prov. Nieuwsbrief verder wil ontwikkelen. Spreekster geeft in deze in overweging de mogelijkheden te bekijken van e-mail. E-mail Flitsen werken uitstekend. Zij kan zich voorstellen, dat hierbij goed wordt gekeken naar de doelgroepen en dat wellicht met verschillende edities wordt gewerkt. Deze optie kan heel goedkoop, heel snel en is actueel. De SP-fractie stemt in met een centrale stafafdeling Communicatie als het efficiënter is, goedkoper is en de kwaliteit verbetert.

Het valt mw. Kamp op dat er veel deskundigheid is op het gebied van de Communicatie, zowel in PS als in de organisatie. Dat is soms de handicap waar zij tegenaan loopt. Communicatie is al lange tijd een onderwerp van discussie, omdat een aantal zaken niet naar wens verloopt. PS stellen echter de kaders van het beleid vast. Dat is recent gebeurd en de vastgestelde vijf pijlers zijn dan ook als uitgangspunt gehanteerd. In het onderhavige stuk geven GS aan, dat zij met die pijlers willen gaan schuiven. Met publiekscommunicatie willen GS meer, waarbij spreekster ook met name een relatie wil leggen naar de activiteiten van PS richting het publiek. Een combinatie GS/PS op dit terrein zou een goede zaak zijn. Over de nadere invulling o.a. wat het mag kosten en ten koste van wat willen GS van gedachten wisselen met PS. Spreekster stelt derhalve voor met de uitgangspunten aan de slag te gaan. Zij heeft de Commissie niet horen zeggen dat het tot nu toe vastgestelde beleid anders zou moeten. Met de uitspraak over het gevoel van overvloed en onbehagen kan spreekster niets.

Volgens de heer Bijkerk zou het laatste wel mogelijk moeten zijn, omdat het aangeeft dat de Commissie het gevoel heeft dat er teveel geld in Communicatie omgaat en het resultaat niet altijd naar wens is.

Mw. Kamp onderschrijft het vorenstaande niet. Indien men bekijkt wat er wordt uitgegeven in relatie tot de kosten aan de organisatie is dat beslist niet veel in vergelijking met anderen. Het aantal formatieplaatsen is ook, bijvoorbeeld in vergelijking met de Stad Utrecht, niet overmatig. Met betrekking tot het onbehagen merkt spreekster op, dat in haar beleving goede en slechte dingen gebeuren. Wat men onthoudt, zijn echter de slechte zaken.

Het doel van de onderhavige notitie is met elkaar een lijn af te spreken. Voor wat betreft het beleid wordt de voorzet gedaan ter zake de verschuiving van relatie- naar publiekscommunicatie. Ook de € 60.000 moet worden gezien als voorzet.

Voor wat betreft de centralisatie merkt zij op dat aan de Commissie thans alleen advies wordt gevraagd ten aanzien van de 2 vragen; het centraal- of decentraal organiseren van de afd. Communicatie is in principe een zaak van GS.

De voorzitter merkt op geen directe tegenstanders te hebben gehoord van centralisatie. Er is echter wel een aantal vragen gesteld o.a. of het efficiënter werkt, of het besparing oplevert.

Mw. Kamp antwoordt dat efficiënter werken niet de insteek is geweest bij de centralisatie. Dat komt er wellicht uit, maar dat is thans niet te becijferen. In het kader van KWATTA wordt wel voorgesteld 3 fte op communicatie te bezuinigen.

De heer Bijkerk heeft de indruk, dat de Commissie de discussie over het onderwerp Communicatie op een ander niveau wil aangaan. Zij wil greep op het niveau van de doelstellingen, de visie op korte en lange termijn en de kosten die dat met zich meebrengt.

Mw. Kamp memoreert, dat het beleid vastligt en daarmee ook de doelstellingen. Er is een aantal zaken dat moet worden gerealiseerd. In het overzicht wordt ook aangegeven wat inmiddels wel en nog niet is gedaan. Dat zijn voor haar de kaders. PS stellen de kaders vast. Indien zij dit anders willen, verneemt spreekster dit graag.

De heer Levering onderschrijft het vorenstaande betoog van de gedeputeerde. Hij merkt op dat hij gaandeweg de discussies tot de conclusie komt dat hij inderdaad vraagtekens plaatst bij het beleid. Er is weliswaar iets bekend geworden van de verschillende soorten communicatie waaraan aandacht wordt besteed, maar dat is in zijn iets anders dan de doelstellingen van het Communicatiebeleid. Met zijn opmerking over het beperken van het budget heeft spreker slechts de inhoudelijke discussie op gang willen brengen.

De heer Bijkerk merkt op dat PS op een zeker moment tot een mening zal moeten komen op dit punt. Spreker deelt de kritiek van de PvdA-fractie maar informeert welke weg de PvdA-fractie ziet om hier uit te komen.

De heer Levering antwoordt dat over de doelstellingen het onderwerp van de discussie zou moeten zijn. Een discussie over het waarom en over hoeveel van de verschillende soorten communicatie benut zou moeten worden, is zondermeer wenselijk.

De heer Van der Groep sluit zich aan bij voorgaande spreker. De inhoud van de onderhavige notitie heeft meer betrekking op keuzes in de uitvoering.

Het betoog van de PvdA-fractie over het opnieuw formuleren van de doelstelling verbaast mw. Raven, omdat daarmee hetgeen in 2001 in PS is afgesproken als uitgangspunt wordt verlaten; hetzelfde geldt voor de positioneringsanalyse dat door een onderzoeksbureau is uitgebracht. Spreekster is van mening dat het gewenst is thans een 'werk in uitvoering'-notitie te krijgen, waarbij aangegeven wordt: hoe nu aan de slag. De onderhavige notitie is gebaseerd op het uitgangspunt, dat in 2001 is vastgesteld. PS zijn daar ook mee akkoord gegaan. Een en ander is opgenomen in de Productbegroting 2004.

De voorzitter stelt vast dat GS aan de commissie notities heeft toegezonden waarin het door PS vastgestelde beleid is opgenomen. Daarbij is gevoegd de activiteiten per pijler inclusief producten al dan niet incidenteel/structureel en de formatie. Zichtbaar is derhalve voor welke pijler hoeveel financiële middelen beschikbaar zijn en wat daarvoor gebeurt. Indien een aantal commissieleden aangeeft dat over dit onderwerp moet worden doorgepraat, is de vraag welke aanpak wordt voorgestaan.

De heer Bijkerk memoreert dat in de vorige Statenperiode vele discussies zijn gevoerd die hebben geleid tot een aantal beleidsuitgangspunten, neergelegd in diverse nota's. Dat is een wat onoverzichtelijk geheel met veel doelstellingen en aandachtspunten. In de visie van spreker zouden GS moeten aangeven wat zij de komende 2 – 3 jaar zien als de doelstellingen en de prioriteiten; deze zullen zij vervolgens beleidsmatig moeten vertalen binnen het globale kader dat PS in de vorige statenperiode hebben aangegeven.

De voorzitter vestigt de aandacht op bijlage 1. Daarin zijn de pijlers weergegeven met 7 hoofdpunten (de prioriteiten 2004 – 2007). Spreker informeert wat daaraan volgens de commissie ontbreekt.

De heer Bijkerk memoreert dat hij, dit in eerste termijn heeft trachten aan te geven. Indien men de keuze maakt het accent te verschuiven naar publiekscommunicatie, betekent dat meer dan hetgeen thans in de notitie staat, zowel financieel als inhoudelijk. Spreker zou dat nader uitgewerkt willen hebben ook in beleidsmatige zin. Hij stemt in principe in met het voorstel ten aanzien van het schrappen van Prov. Magazine, maar vraagt zich af wat het verder ontwikkelen van Prov. Nieuwsbrief precies betekent. Centralisatie van Communicatiebeleid is nu min of meer een ad hoc maatregel, die deels samenhangt met de komende KWATTA-operatie. Spreker wil dat meer gestructureerd in beeld gebracht hebben voor de verdere toekomst, ook met eventuele inverdien effecten. Op een heel concreet niveau is er in deze commissie onvrede over een aantal concrete zaken. De commissie is van mening dat er teveel aan 'opleuken' wordt gedaan, er wordt een kanttekening geplaatst bij het zondagmorgen radioprogramma, er bestaat onvrede over het t.v.-programma rond de gedeputeerden. Op dat punt kan in de visie van spreker in samenspraak een kwaliteitsslag worden gemaakt. Een aantal zaken zouden moeten worden geschrapt, terwijl op andere zaken zou moeten worden ingezet. De CDA-fractie is zeer concreet over het meer benutten van de huis-aan-huisbladen met free publicity.

De heer Van der Groep pleit ervoor een 'knip' aan te brengen. De vragen in het onderhavige stuk zijn z.i. afdoende beantwoord. Vanuit de commissie zijn diverse suggesties gegeven met betrekking tot de uitvoering en het zoeken naar meer middelen voor de publiekscommunicatie. Daarmee zouden GS verder mee kunnen. Daarnaast zal op korte termijn gesproken moeten worden over de vraag wat de provincie Utrecht wil met Communicatiebeleid. Wellicht is het zinvol op dat punt te beginnen met een brainstormbijeenkomst.

De voorzitter concludeert dat de commissie zich – met in achtneming van het besprokene – kan vinden in de voorstellen met betrekking tot de verschuiving van relatie- naar publiekscommunicatie, Prov. Magazine en Prov. Nieuwsbrief. Met de centralisatie stemt de Commissie in meerderheid in; met name de D66-fractie heeft aangegeven het plan van aanpak te willen afwachten alvorens daarover een uitspraak te doen.

Mw. Kamp merkt op dat het niet de bedoeling is, dat centralisatie meer gaat kosten. Indien dit het geval is, komt zij hiermee terug in de Commissie. Spreekster heeft aangegeven dat zij niet kan overzien wat het oplevert, omdat een bezuiniging niet de intentie was. Het uitgangspunt voor de centralisatie is de doelmatigheid.

Op voorstel van de voorzitter wordt tot slot besloten de discussie over het beleid – conform de suggestie van de heer Van der Groep – te agenderen voor een van de volgende vergaderingen.

10. Contouren jaarcyclus

De heer Van Bokkem spreekt in de eerste plaats zijn waardering uit voor het heldere stuk.

In hoofdstuk 3.1 Voorjaarsnota staat dat de behandeling van de voorjaarsnota in mei niet besluitvormend is. Alhoewel het wel is verwoord, wil de PvdA-fractie in deze graag bevestigd krijgen dat het niet gaat om een vrijblijvende maar kaderstellende discussie, waarin PS aangeven welke richting zij op willen en wat zij ook terug willen zien in de begroting.

De PvdA-fractie kan zich vinden in het voorstel van een halfjaarrapportage. Wel vraagt hij zich af of het mogelijk is de halfjaarrapportage eerder te behandelen, omdat het resultaat van de behandeling o.m. een bouwsteen is voor de begroting. De PvdA-fractie verzoekt in de halfjaarrapportage tevens op te nemen of de doelstellingen al dan niet worden gehaald en zo niet, welke initiatieven worden ondernomen om ze alsnog te behalen of dat dit tot bijstelling van de begroting moet leiden.

Tot slot memoreert spreker het voorstel van de CU-fractie de begrotingsbehandeling op een andere manier op te zetten. De PvdA-ondersteunt dit voorstel.

De heer Vos deelt mede, dat de VVD-fractie zich kan vinden in de inhoud van het onderhavige stuk.

De heer Gaaijkema deelt mede, dat de D66-fractie zich in hoofdlijnen kan vinden in de inhoud van het onderhavige stuk. De D66-fractie geeft in overweging aan het eind (bijv. in december) een evaluatie van de cyclus in te bouwen.

De heer Nugteren deelt mede, dat de GL-fractie zich kan vinden in de inhoud van het onderhavige stuk. Het biedt een goed handvat voor de discussies die men in PS wil voeren. Spreker sluit zich aan bij de opmerking van de PvdA-fractie met betrekking tot de kaderstelling, omdat dat een wezenlijk element is. Ook de GL-fractie ondersteunt het in een eerdere vergadering geuite voorstel van de CU-fractie de behandeling van de begroting op een andere wijze op te zetten.

Mw. Swets spreekt haar waardering uit voor het bondige en helder geformuleerde stuk. Het doel van de nieuwe cyclus staat er duidelijk in nl. dat PS beter in staat worden gesteld om hun politiek sturende, toezichhoudende en controlerende taken op een effectieve en efficiënte wijze gestalte te geven. Daarbij heeft zij de indruk dat de notitie echt vanuit PS gedacht is geschreven en aansluit bij opmerkingen die wel eens in het verleden zijn gemaakt door sommige PS-leden.

De CDA-fractie ondersteunt de suggestie van de D66-fractie met betrekking tot het inbouwen van een evaluatie. Voorts staat zij achter het voorstel de bestuursrapportage te vervangen door een half jaarsrapportage.

Met betrekking tot de voorjaarsnota merkt spreekster op dat de behandeling is gepland in mei, terwijl de behandeling van de jaarrekening in juni plaatsvindt. Spreekster informeert of de behandeling van de jaarrekening ook in mei kan plaatsvinden, zodat de resultaten van het voorgaande jaar kan worden betrokken bij de behandeling van de voorjaarsnota.

De CDA-fractie sluit zich aan bij de vraag van de PvdA-fractie in hoeverre de discussie over de voorjaarsnota vrijblijvend is, omdat in het kader van de Kadernota echt besluiten werden genomen.

De CDA-fractie kan zich vinden in de passage over de half jaarsrapportage, waarbij zij nadrukkelijk het vetgedrukte onderstreept dat het een zelfstandig bruikbaar document is.

De CDA-fractie ondersteunt het eerder door de CU-fractie ingebrachte voorstel na te denken over een andere opzet van begrotingsbehandeling.

Tevens acht zij de passage (blz. 7) over de inhoud van de begroting, waarin wordt aangekondigd dat een verbeteringstraject wordt gestart naar aanleiding van de kritiek over de indicatoren en de maatschappelijke effecten, een goede zaak.

Mw. Jonkers deelt mede, dat de SP-fractie zich aansluit bij voorgaande sprekers.

De heer Streefland deelt mede, dat de CU-fractie zich aansluit bij het betoog van de PvdA-fractie. Het is een goed en helder stuk. De CU-fractie staat op het standpunt, dat het kaderstellende karakter wel naar voren moet komen bij de behandeling van de voorjaarsnota. Eind mei wordt de voorjaarsnota in PS behandeld, terwijl de informatie voor de nieuwe begroting eind juni alweer eindigt. Op blz. 7 staat dat er voldoende overlegmomenten zijn tussen de voorjaarsnota en de vaststelling van de concept-begroting. De CU-fractie plaatst daar een kanttekening bij.

Met betrekking tot de vaststelling tot de half jaarsrapportage deelt spreker de opmerking van de PvdA-fractie. Een suggestie zou kunnen zijn de periode op te rekken naar 30 september, zodat een en ander over een langere periode kan worden beoordeeld.

Spreker deelt tot slot mede dat de werkgroep Dualisme zich inmiddels – naar aanleiding van het voorstel van de CU-fractie – nader buigt over een andere opzet van de begrotingsbehandeling.

Het verheugt de heer Van Bergen, dat de commissie zich in algemene zin kan vinden in de voorliggende notitie. Er is inderdaad geprobeerd het vanuit PS gezien te schrijven. Spreker is van mening, dat thans een optimaal stramien voorligt voor de jaarcyclus, voorzien van een concrete planning. De discussie over de Voorjaarsnota is absoluut kaderstellend, omdat deze nota nadrukkelijk is bedoeld GS richtinggevend op pad te sturen naar de voorbereiding van de begroting. PS zullen het tijdens de behandeling van de Voorjaarsnota dan wel met elkaar moeten eens worden over die richting. Omdat het kaderstellend moet zijn voor de begroting, moeten PS ook beschikken over de financiële ruimte en over de door GS gewenste beleidsmatige bijstellingen. In deze zullen ongetwijfeld vanuit GS concrete suggesties worden gedaan. Er is geprobeerd per hoofdstuk nauwkeurig een opzet te maken voor de Voorjaars-nota. Spreker hoopt de concrete invulling tijdig te kunnen leveren. Geprobeerd is het traject wat in te korten. Thans wordt voorgesteld de Voorjaarsnota op 24 mei vast te stellen. Dat zal hard werken worden, niet alleen voor de ambtenaren, maar ook voor de statencommissies. De Jaarrekening wordt in juni vastgesteld; eerder lukt niet. De voorlopige Jaarrekening wordt echter wel op 13 mei naar PS gezonden. De uitkomsten van de Jaarrekening kunnen derhalve worden betrokken bij de behandeling van de voorjaarsnota. De behoefte aan een halfjaarrapportage is eerder richting GS aangegeven. Verzocht is een en ander toe te spitsen op het 1^e halfjaar, inzicht te geven waar de doelen moeten worden bijgesteld dan wel niet gehaald kunnen worden. De bedoeling van de halfjaarrapportage is PS op de hoogte te stellen van de stand van zaken van de uitvoering van de lopende begroting.

Spreker begrijpt dat de, in eerste instantie door de CU-fractie naar vorengebrachte, suggestie de opzet van de begrotingsbehandeling te wijzigen inmiddels door de overige fracties wordt gesteund. Dit is met name een zaak van PS zelf en spreker wacht een nader voorstel ter zake vooralsnog af, zodat de planning daarop kan worden aangepast.

Spreker neemt graag de suggestie over van de D66-fractie om in december een evaluatie in te bouwen ten aanzien van de jaarcyclus. Met betrekking tot de indicatoren worden thans ambtelijk voorbereidingen getroffen om een ronde te maken langs alle functionele commissies om de Staten in de gelegenheid te stellen hun eigen indicatoren en gewenste effecten naar voren te brengen. Hierbij worden de programma's in de begroting in principe als uitgangspunt gehanteerd.

Mw. Swets memoreert de opmerking van de PvdA-fractie met betrekking tot de vaststelling van de halfjaarrapportage; dat is nu tegelijk met de begroting gepland. Zij informeert naar de mogelijkheid de halfjaarrapportage in de oktobervergadering van PS te behandelen.

De heer Van Bergen wijst erop, dat bij de begrotingsbehandeling niet de wijzigingen op de lopende begroting worden vastgesteld. Dat gebeurt rond de halfjaarcijfers, hetgeen op zichzelf staat. Spreker zegt echter toe de suggestie mee te nemen; hij komt hierop nader terug.

11. Overzicht gedoogsituaties in de provincie Utrecht per 1 oktober 2003

De voorzitter deelt naar aanleiding van de opmerking vermeldt op de agenda mede, dat van de heer Van Leeuwen Boomkamp geen schriftelijke vragen zijn ontvangen.

De heer Graafhuis deelt mede dat in het Presidium met betrekking tot stukken ter kennisneming de volgende procedure is vastgesteld. Indien iemand een stuk ter kennisneming besproken wil hebben, moet hij/zij formeel schriftelijk een vraag stellen; die vraag wordt vervolgens eerst door GS beantwoord. Indien betrokkene niet tevreden is met het antwoord, kan hij/zij dit aan de orde stelen in de commissie en kunnen andere leden zich tevens in de discussie voegen, met name wanneer er nieuwe feiten zijn.

De heer Ditewig informeert wanneer de volgende rapportage over dit onderwerp komt.

De voorzitter deelt mede dat het antwoord op deze vraag in het verslag zal worden opgenomen.

13. Open Source en beheersing telefoonkosten

De heer Nugteren deelt mede dit onderwerp geagendeerd te willen zien op het moment, dat de overige stukken met betrekking tot de ICT ook geagendeerd worden.

De voorzitter neemt dit verzoek mee.

De heer Streefland merkt op, dat de onderhavige notitie een antwoord is op een vraag die de CU-fractie heeft gesteld. Het verheugt de CU-fractie, dat er een uitwerking is gekomen. De CU-fractie constateert met instemming, dat er een voorstel komt voor halvering van de kosten en de bewustwording bij de medewerkers.

14. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter de vergadering onder dankzegging voor ieders komst en inbreng.

Geactualiseerde Lijst van toezeggingen en actiepunten Commissie Bestuur en Middelen t/m de vergadering van 26 januari 2004.

1. GS legt zich vast om in 2004 het kwaliteitsverslag van de algemeen directeur te voorzien van haar eigen bevindingen.
2. De motie “stimulering leefbaarheid kleine kernen”.

De uitwerking wordt door GS voorbereid. De conferentie wordt in het voorjaar gehouden, teneinde ook nog een rol te kunnen spelen bij de behandeling van de voorjaarsnota. De uitwerking van de motie bereikbaarheid kleine kernen wordt apart in overleg met de drie indieners van de motie uitgewerkt).

3. Dit voorjaar worden de effecten van de kwaliteitsslag P&O via een notitie in beeld worden gebracht.

De behandeling is voorzien in de vergadering van 14 juni 2004.

4. Voor de bewaking van het uitvoeringsprogramma coalitie-akkoord zullen door het college indicatoren worden ontwikkeld, waaronder een bestuurlijk meetinstrument, die aan de commissie ter bespreking zullen worden voorgelegd.

Een eerste algemene presentatie vindt plaats in de statenvergadering van 16 februari 2004. Vervolgens zal behandeling plaatsvinden in de vijf functionele commissies.

5. Een overzicht zal worden opgesteld van de interregionale overlegorganen, met vermelding van het specifieke doel en belang van die organen. (Planning commissie 14/6 en 23/8)

6. Gedeputeerde Lokker zegt het verslag van het overleg in Salzburg toe.

7. Op termijn zal een werkbezoek worden gebracht aan de werkorganisatie over ICT-ontwikkelingen. Voorafgaand aan dit werkbezoek, zal eerst het reeds toegezegde samenhangende beleidskader voor ICT worden uitgebracht.

Is gepland voor de vergadering van 29 maart 2004

8. De projectmanager Agenda 2010 zal samen met de statengriffie per Agenda 2010-project een overzicht maken met als inhoud de planning het project met de verschillende beslismomenten van de staten, dan wel de behandeling van voorstellen in de functionele statencommissie.

Is op 26 januari j.l. besproken in het Presidium. Notitie wordt geagendeerd voor de eerstvolgende vergadering van de cie BEM op 1 maart 2004.

9. De commissie zal in het vervolg vooraf door GS worden geïnformeerd over eventueel te verlenen borgstellingen, in afwachting van bespreking in de commissie van een notitie waarin de randvoorwaarden voor het verlenen van borgstellingen worden geformuleerd.
10. Op basis van hetgeen door de fracties is ingebracht zal voor de commissievergadering van 26 april a.s. een meer uitgewerkte notitie over gebiedsgericht werken worden geagendeerd.
11. In de commissie zal op termijn een nadere brainstorm over communicatie worden gehouden met een accent op de gewenste publiekscommunicatie.